

Un virtuoz desăvârșit

Tudor Pană s-a născut la 1 ianuarie 1930 în comuna Glodeanu-Siliștea, județul Buzău într-o familie de muzicanți, tatăl său Vasile Pană fiind un virtuoz violonist, faimos în epocă. Din copilărie Tudor Pană a învățat să cânte la vioară, studiind ulterior și alte instrumente muzicale (pian, acordeon ș.a.), dedicându-se însă viorii. Din anul 1935 s-a stabilit împreună cu familia la București, iar ocupația principală a fost muzica, fiind remarcat de personalități ale vremii, care l-au încurajat să cânte, compună și dirijeze.

În anul 1949 Tudor Pană a fost angajat la Ansamblul Barbu Lăutaru al Institutului de Etnografie și Folclor din București, după care, între 1951-1974 a devenit component (instrumentist și dirijor) al cunoscutului Ansamblu Ciocârlia al Ministerului de Interne, cu care a efectuat numeroase turnee în țară și în străinătate, promovând folclorul românesc în toată lumea.

În paralel, a colaborat și cu Ansamblul Artistic al Tineretului și cu reputați cântăreți și instrumentiști ai scenei românești pe care i-a dirijat sau acompaniat, printre aceștia numărându-se: Ion Cristoreanu, Maria Butaciu, Florea Cioaca, Ilie Udilă, Simion Stanciu, Ion Șerban (Bebe de la Petrăchioaia) etc. Cu aceștia și cu alții, a purtat faima tradițiilor muzicale românești peste hotare în turnee și festivaluri din: Anglia, Franța, Germania, Austria, Italia, Grecia, Cipru, Ungaria, Cehoslovacia, Polonia, Danemarca, Norvegia, Finlanda, Uniunea Sovietică, China, Mongolia,

INDEPENDENȚA
ROMÂNIA
*Independența
în Cultură*

Vietnam, Israel, SUA, Canada, Mexic, Cuba etc.

Peste tot a reperat succese răsunătoare fiind răsplătit nu doar cu aplauzele publicului de pe toate continentele ci și de autoritățile române care i-au acordat mai multe premii și distincții, printre care și Ordinul Meritul Muncii, Meritul Cultural și titlul de Ambasador Cultural al țării în lume. După 1974, Tudor Pană s-a dedicat mai mult cântatului și dirijatului în restaurante de lux din Capitală precum Bulevard (între 1975-1987) și Diplomat al hotelului Athenee Palace (1987-1989), atrăgând numeroși clienți veniți special să-l asculte.

În paralel, a avut o prodigioasă activitate componistică în domeniul folclorului, dar ca și iluștrii săi predecesori sau contemporani, Grigoraș Dinicu, frații Victor și Nicușor Predescu, Ionel Budișteanu, Ion Albeșteanu ș.a. și în materie de cafe-concert, promovând acest gen muzical complex, care îmbină fericit muzica clasică pretențioasă cu ritmul popular de mare audiență (șlagăr), într-o atmosferă agreabilă, căutată în localuri și spații de cultură. Totodată a participat la numeroase spectacole și înregistrări radio-TV și la Casa de Discuri Electrecord. După Revoluția din decembrie 1989, Tudor Pană a continuat să facă ce știa el mai bine: să cânte la vioară, să dirijeze și să compună muzică.

A fost angajat la restaurantul Pescăruș din parcul Herăstrău, unde și-a angrenat și familia compusă

din muzicieni talentați, cu studii muzicale superioare: copiii Petrică și Mandy Pană, nepoții Georgiana Pană, Theodor Pană, Petrișor, Bebe și Georgian Stanciu ș.a. Din bogatul său repertoriu, existent și pe discuri, evidențiem (într-o oarecare ordine cronologică, începând din 1965): Hora Stacato, Sârba Muntenească, Cântec la masa mare, Țigăneasca de la Pogoanele, Hora ca pe Ialomița, Sârba de ascultare, Căruța poștei, Avant de mourir, Vals coquette, Vals pizzicato, Hora lui Dobrică, Doina Oltului, Au pornit olteni la coasă, Sârba lui Pompieru, Ceasornicul, Ciocârlia, Jalea țiganului, La spagniola, La Paloma, Csardaș, Hora lăutărească ș.a. Acestea au apărut după '90 și pe compact discuri precum Cafe Concert (1996), The magic violin, Tudor Pană (2003) sau Comori ale muzicii lăutărești (2010).

În viața particulară era cunoscut ca un familist iubitor, care și-a educat copiii și nepoții în spiritul muzicii autentice, de mare valoare, dovadă fiind succesele repurtate în prezent de membrii familiei sale. Profesional, a fost remarcat de personalități precum Leopold Stokovski, Iosif Conta, Ion Voicu, Tudor Vornicu, George Emil Palade ș.a. A fost numit de specialiști și apropiați maestru al corzilor de vioară, poet al muzicii lăutărești, virtuoz al viorii de concert sau patriarh înconjurat de îngeri. Maestrul Tudor Pană a încetat din viață la 11 noiembrie 2005, lăsând în urmă muzica sa și o familie respectabilă care duce mai departe cântecul românesc de mare valoare.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*